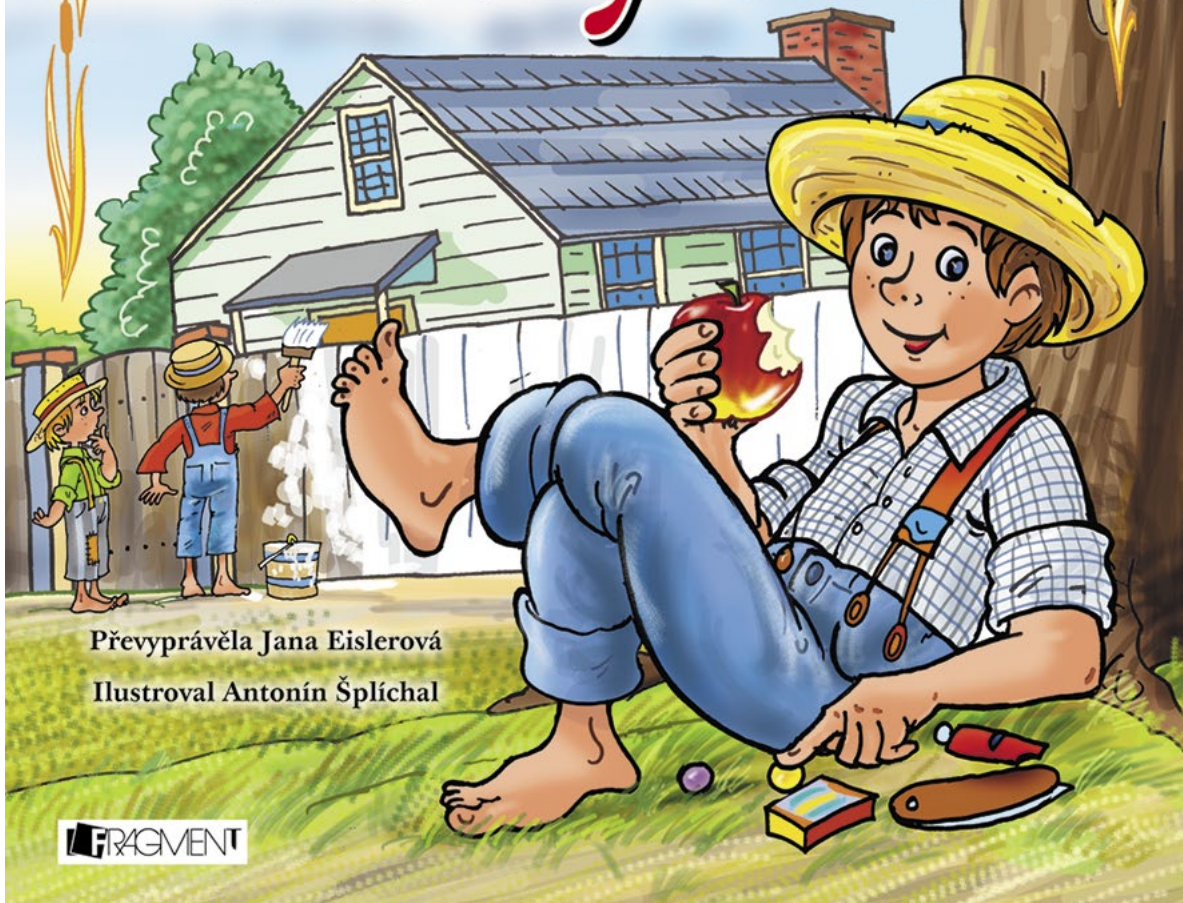

Dobrodružství Toma Sawyera

Převyprávěla Jana Eislerová

Ilustroval Antonín Šplíchal

FRAGMENT

Dobrodružství Toma Sawyera

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Mark Twain, převyprávěla Jana Eislerová
Dobrodružství Toma Sawyera – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Dobrodružství Toma Sawyera

Mark Twain

Převyprávěla Jana Eislerová
Ilustroval Antonín Šplíchal

FRAGMENT

Tom a teta Polly

Tome, Tome, kde jsi, ty uličníku!“ volala teta Polly a bezradně pobíhala po celém domě. Dokonce popadla koště a šmátrala jím pod postelí. Podařilo se jí vyhnat jen kocoura, ale Tom jako by se propadl do země. Tetičce náhle blesklo hlavou: „Ve spíži!“ Otočila se tím směrem a jen tak tak se jí podařilo chytit prchajícího Toma za šos kabátu. „Cos dělal ve spíži?“ Byla to zbytečná otázka, protože Tomovy ruce i umazaná pusa prozrazovaly jeho vinu. „Zakázala jsem ti chodit do spíže a už vůbec není dovoleno mlsat marmeládu!“ zlobila se teta a sháněla se po råkosce. Tom využil tetiny nepozornosti, vyšklubl se a utekl do zahrady.

„Mám s tím chlapcem jen trápení,“ stěžovala si tetička sama pro sebe, „neustále vymýšlí nezbednosti a zaslouží si trest. Kam na ty své nápady chodí? Když ho musím trestat, bolí mě srdce,“ povzdechla si. „I když je to rošťák, je to přece syn mé nebohé sestry, která mě před smrtí prosila,

abych se postarala o její chlapce. Tomův bratr Sid je klidný a tichý hoch, ale Tom každý den od rána do večera myslí jen na darebnosti.“

Bylo poledne a Toma čekalo odpolední vyučování. „Zase nepůjde do školy, ale k řece, a za to si zaslouží tentokrát ten nejpřísnější trest,“ slibovala v duchu teta Polly. Nemýlila se. Tom nešel do školy, ale šel se s kamarády koupat.

Tomovo rodné městečko leželo u Mississippi, největší a nejdelší řeky Spojených států. Tom a jeho kamarádi u řeky prožívali mnohá dobrodružství. Pozorovali velké kolesové parníky, které pluly po hladině z dalekého Pittsburgu až do New Orleansu a často zastavily i v místním v přístavišti. Některé vozily cestující, jiné dopravovaly náklady – balíky bavlny, uhlí, cukr a všelijaké jiné zboží. Když se Tom díval za odjíždějícím parníkem, sliboval si, že jednou navštíví všechna vzdálená velká města, kam parníky směřovaly a kde on nikdy nebyl.

„Zítra je sobota,“ oznámila Tomovi teta Polly, když poznala, že zase vynechal školu, „ostatní chlapci mají volno, ale tebe čeká celodenní práce.“ Tom vyslechl kázání, a když tetička odešla do kuchyně, tiše se vytratil na ulici. Jeden známý chlapec ovládal zvláštní způsob hvízdání a Tom cestou všelijak kroutil pusou a opíral jazyk o patro, až se mu konečně podařilo zapískat zvuky podobné ptačímu trylkování. Náhle se zarazil.

Proti němu kráčel cizí chlapec a Tom s úžasem pozoroval, že je oblečený a učesaný jako ve svátek. Měl pěkný kabát, dlouhé kalhoty a ve všední den měl dokonce i boty! Celou parádu korunovala pestrá vázanka pod bílým límcem. Přibližovali se k sobě. Tom neměl rád nastrojené panáky, ale zamrzelo ho, že se ve svém chudém oblečení nemůže neznámému rovnat. Rozhodl se pro boj.

Souboj a trest

Wkáže cizákovi, kdo tady vládne. „Že mě nepřepereš!“ křikl na neznámého. „Ty si troufáš,“ ušklíbl se neznámý. „Radši zmiz, nebo ti nařežu,“ vyhrožoval Tom. „To jsou řeči, jsi padavka a zbabělec,“ zněla výsměšná odpověď. To si Tom nemohl nechat líbit. Vrhhl se na nepřítele. V mžiku se oba váleli na cestě v prachu. Když se prach rozplynul, klečel Tom na svém soupeři a boxoval ho pěstmi. Chlapec se snažil osvobodit. „Pustím tě, až řekneš dost!“ rozhodl udýchaně Tom. „To se načekáš,“ pokusil se protivník o poslední odpor, ale pak se rozbřečel vzteky a našťvaně vykřikl: „Dost!“ Oba vstali a neznámý si oprašoval oděv. Dal se na ústup a sliboval Tomovi, jak si to s ním příště vyřídí.

Když Tom lezl oknem do svého pokojíku, byla už tma, ale teta Polly bděla. Jakmile uviděla jeho modřiny, šrámy a špinavé šaty, bylo jasné, že tentokrát Tom přísnému trestu neujde.

Ráno měl nachystaný kbelík s vápnem a štetku na dlouhé násadě. „Plot kolem zahrady potřebuje nový nátěr. Pracuj pečlivě, do večera musíš být hotov,“ nařídila přísně teta. Byl nádherný letní den. Tomovi připadalo, že se dřevěný plot táhne až na konec světa. S nechutí ponořil štetku do vápna a pustil se do práce.

Kolem právě procházel černošský chlapec Jim, kterého teta Polly poslala k pro vodu k obecní pumpě. „Jime,“ zkoušel Tom, „když budeš místo mě chvíli natírat, přinesu vodu a dám ti krásnou bílou mramorovou kuličku.“ „Paní Polly mi nařídila, že se cestou nesmím nikde zdržovat a hlavně nesmím místo pana Toma natírat, i kdyby mě stokrát prosil.“ Tom se nedal odbýt: „Jime, když budeš trochu natírat, ukážu ti svůj bolavý palec!“

To bylo lákavé, ale Jim odolal a zamířil k pumpě.

K Tomovi se blížil Ben Rogers a ukusoval z nádherného velkého jablka. Tom dostal nápad. Poodstoupil od plotu a začal zkoumat natřené plaňky. „Jdu se koupat,“ řekl posměšně Ben, „ale ty budeš asi radši makat.“ Tom dál prohlížel plot, jako by to bylo umělecké dílo. „Který chlapec má takové štěstí, aby mu svěřili tak důležitý a zajímavý úkol,“ nadhodil. Ben začínal Tomovi závidět. „Rád bych zkusil taky trochu natírat,“ řekl. „To nejde, nesmím tu práci svěřit nikomu nezodpovědnému,“ odmítl Tom. Ben se nedal odbýt: „Dám ti za odměnu své jablko!“ Tom se v duchu radoval, jak se mu plán daří. Velkomyslně mu předal štětku a vychutnával jablko. Těšil se, jak získá další dobrovolníky. Celý den chodili kolem známí chlapi. Nejprve se posmívali, ale nakonec každý zatoužil bílit. Tom se stal do večera boháčem. Získal papírového draka, mrtvou krysou, mosazný knoflík, kousek křídly a mnoho dalších pokladů. Uvědomil si, že člověk vždy touží po tom, co je nedosažitelné, a to, co je nutné udělat, je tvrdá práce.

Neznámá

Teta Polly se nestačila divit, když spatřila vzorně natřený plot. Tom dostal šťavnaté jablko a směl si jít hrát. Na návsi se mezi mnoha dalšími chlapci objevil Tomův nejlepší kamarád Joe Harper. Tom a Joe hned uspořádali bitvu dvou armád – oba dva se prohlásili za generály a z přítomných chlapců postavili dvě armády. Vojska se proti sobě zuřivě vrhla. Generálové opodál pozorovali boj a udíleli rozkazy. Když konečně Tomova armáda slavně zvítězila, dohodli se generálové, kde a kdy se bude konat další bitva. Potom se vojáci rozešli a Tom také zamířil k domovu.

Když míjel dům advokáta Thatchera, spatřil v zahradě neznámou dívku. Byla tak krásná, že se Tomovi zastavilo srdce. Andělská tvářička, modré oči, zlaté vlasy spletené do dvou copů, bělostné letní šatičky. Z Tomova srdce se okamžitě vypařila Amy Lawrencová, o které byl dosud přesvědčený, že ji má nejraději na celém světě. Dlouho se snažil získat její obdiv, a když se mu to konečně podařilo, byl nejšťastnějším chlapcem pod sluncem. A teď bylo v jediné chvíli všechno pryč.

Když se neznámá podívala na Toma, snažil se ze všech sil upoutat její pozornost. Všelijak se předváděl a jeho kousky se chvílemi blížily akrobacii.

